

Σ' έναν κόσμο για λίγους δε χωράει κανείς

Λίγες μέρες πριν τη «μεγάλη» εκλογική αναμέτρηση. Η ζωή είναι στα χέρια μας, και ενώ πίνουμε τον καφέ μας, ακούμε από το αφεντικό τη μείωση του μισθού ή και την απόλυση. Στη συνέχεια σπίτι και tv για να αποφασίσουμε τι σκατά θα ρίξουμε στην κάλπη. Και η ευθύνη μεγάλη. Η ψήφος είναι η δύναμη. Έτσι δεν λένε; Κατά τα άλλα, όποιος πιστεύει ότι όλα θα γίνουν καλύτερα από την Κυριακή και μετά, ας αλλάξει πλευρό...

Τα πράγματα είναι απλά. Η κρίση προχωράει με γρήγορα βήματα. 8ώρο για 400 ευρώ, οι συντάξεις πήραν την κατηφόρα και η ανεργία βαράει κόκκινο. Τα αφεντικά αυτού του κόσμου ισοπεδώνουν τις ζωές μας σε όλους τους τομείς. Στην παιδεία, τα σχολεία συγχωνεύονται και μετατρέπονται σε αποθήκες παιδιών, τα πανεπιστήμια χρειάζονται χορηγό για να λειτουργήσουν. Στην υγεία, η κατάσταση ίδια. Τα νοσοκομεία κλείνουν και η περιθάλψη μοιάζει με είδος πολυτέλειας. Στην καθημερινότητα βασιλεύει ο φόβος και η μοναξιά και όσο το "ο καθένας για την πάρτη του" αποτελεί ηθική αξία, και η εθνική ταυτότητα δηλητηριάζει τα μυαλά, τόσο οι λύσεις θα βρίσκονται σε κάλπες και ο εχθρός θα είναι οι "ξένοι".

Στις γειτονιές μας, υπάρχει και μια διαφορετική πραγματικότητα. Αυτή της αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης, που παίρνει πνοή στους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους, στους ακηδεμόνευτους αγώνες και στις καταλήψεις, όπως είναι και το κατειλημμένο Παπoutsάδικο. Επιλέγοντας να καταλάβουμε ένα εγκαταλειμμένο κτίριο, ένα κενό μέσα στην πόλη, επιλέγουμε το δρόμο της ανάκτησης του ζωτικού μας χώρου και της συλλογικής αντίστασης στην συνεχή αποκτήνωση της ζωής μας. Στον ένα χρόνο ζωής της κατάληψης, όλοι εμείς που συμμετέχουμε σε αυτή, έχουμε βρει έναν τόπο συνάντησης, μια στέγη για τις συλλογικές και ατομικές μας ανάγκες. Στο Παπoutsάδικο, εκτός από τις καθημερινές φιλικές και συντροφικές συναντήσεις μας, στεγάζονται μαθήματα αυτομόρφωσης, βιβλιοθήκη, συλλογικές κουζίνες και καφενείο, προβολές ταινιών, χαριστικό παζάρι, ιντερνετικό ραδιόφωνο, ενώ ταυτόχρονα, διάφορες πολιτικές ομάδες βρίσκουν τον χώρο να εκφραστούν και να δράσουν.

Στις ασφυκτικές πόλεις που ζούμε, οι τόποι και οι χώροι δεν μπορούν να μένουν κενοί, περιμένοντας ιδιοκτήτες να τους «αξιοποιήσουν». Κάθε κατειλημμένος χώρος φυτρώνει στις ρωγμές της κοινωνίας και προσπαθεί να γκρεμίσει έναν κόσμο που είναι φτιαγμένος για λίγους. Στεκόμαστε ενάντια στα κυρίαρχα μοντέλα ζωής, σε περιφράξεις και λουκέτα που κρατούν ανθρώπους από έξω ή από μέσα. Ενάντια σε κάθε λογής φασισμό και αποκλεισμό, ενάντια σε κάθε είδους εκμετάλλευση.

**Ξέρουμε ότι ενοχλούμε,
και το επιδιώκουμε**

ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Δαβάκη 20, Χαϊδάρι
papoutsadiko.espinblogs.net

Το ΒΟΞ ήταν η αρχή...

Στις 20 Απρίλη, πλήθος κατασταλτικών δυνάμεων με τρεις εισαγγελείς απέκλεισαν όλη την περιοχή των Εξαρχείων, ξυπνώντας μνήμες της εγκαθίδρυσης της Χούντας το '67. Υλοποιώντας άμεσα και για πρώτη φορά την εντολή του εισαγγελέα Αρείου Πάγου Τέντε προχώρησαν στη σφράγιση του Κοινωνικού Κέντρου ΒΟΞ, χρησιμοποιώντας το πιλοτικά για να στείλουν ξεκάθαρο μήνυμα καταστολής των καταλήψεων και των ανοικτών κοινωνικών χώρων όπου λειτουργούν αυτοδιαχειριζόμενα εγχειρήματα, αλλά και ευρύτερων αγώνων που χρησιμοποιούν την κατάληψη ως μέσο αγώνα.

Το απόγευμα του Σαββάτου 21 Απρίλη 24 ώρες μετά τη σφράγιση, εκατοντάδες αλληλέγγυου κόσμου έκαναν ανακατάληψη του κοινωνικού κέντρου ΒΟΞ. Μέσα σε λιγότερο από μισή ώρα σύντροφοι, αλληλέγγυοι και κάτοικοι της περιοχής διέλυσαν τη σιδερένια κατασκευή που επί δώδεκα ώρες έκτιζαν συνεργεία με τη συνδρομή δεκάδων διμοιριών και εκατοντάδων μπάτσων που είχαν αποκλείσει μεγάλο μέρος του κέντρου των Αθηνών.

Δηλώνουμε στα
ίσια πως
ανακατάληψη θα
θα γίνεται παντού,
όσες φορές
χρειαστεί.